

923.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 19 listopada 1927 r.

o sposobie zastąpienia wpisów do ksiąg wieczystych, które pozostały w posiadaniu władz niemieckich w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1925 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Dla nieruchomości położonych w górnośląskiej części województwa śląskiego, które zapisane są w księgach wieczystych, pozostałych w posiadaniu władz niemieckich, obowiązują przepisy art. 2 i 3.

Art. 2. Wydział ksiąg wieczystych zbada na podstawie dokumentów, którymi rozporządza, czy wpis do księgi wieczystej potrzebny do zmiany prawa, o który proszono we wnioskach, które już wpłynęły i które w przyszłości wpływać będą, jest dopuszczalny. Wnioskowi należy odmówić, jeżeli to zbadanie wykaże, że wpis nie jest dopuszczalny. W przeciwnym razie należy wniosek uznać za dopuszczalny i o tem wnioskodawcę zawiadomić. Z chwilą zawiadomienia o dopuszczalności wniosek ma dla zmiany prawa ten sam skutek, jaki jest połączony z wpisem do księgi wieczystej. Co do dokumentów sporządzonych przed dniem 1 stycznia 1927 r. wniosku o wpis nie należy uznawać za dopuszczalny, jak długo nie będzie przedłożone poświadczenie potrzebne w myśl § 24 ustawy o podatku od nabycia nieruchomości z dnia 12 września 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 1617).

Po otrzymaniu karty księgi wieczystej należy zmianę prawa wpisać, jeżeli z treści księgi wieczystej się okaże, że wniosek o wpis był uzasadniony. Jeżeli zaś wpis nie nastąpi, należy dla zgłoszonego wniosku wpisać ostrzeżenie lub sprzeciw.

W jaki sposób należy postąpić celem przywrócenia karty księgi wieczystej, postanowią szczegółowo w tym względzie wydać się mające przepisy.

Art. 3. Wydział ksiąg wieczystych ma prowadzić wykaz wpisów, które w myśl art. 2 ust. 1 uznano za dopuszczalne. Wgląd do tego wykazu jest dozwolony każdemu, kto wykaże uprawniony interes.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
*J. Piłsudski*Minister: *K. Bartel*Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
*Dr. Dobrucki*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Komunikacji: *Romocki*Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

924.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 19 listopada 1927 r.

o powierzeniu Państwowemu Bankowi Rolnemu prowadzenia likwidacji spraw instytucji osadniczych i finansowych, które udzielały kredytów na cele agrarne w województwie pomorskiem, poznańskiem i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przeprowadzenie likwidacji spraw finansowych instytucji osadniczych i finansowych, które tworzyły włości rentowe na zasadzie pruskich ustaw z dnia 2 marca 1850 r., 26 kwietnia 1886 r., 27 czerwca 1890 r., 7 lipca 1891 r., 20 marca 1908 r., 26 czerwca 1912 r. oraz rozporządzenia pruskiej Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1909 r., jak również administrację funduszków, należnych z rent ciążących na tych włościach i administrację hipotek amortyzacyjnych, zapisanych na rzecz b. Komisji Kolonizacyjnej, powierza się Państwowemu Bankowi Rolnemu.

Art. 2. 1. Przy wypełnieniu zadań w art. 1 oznaczonych Państwowy Bank Rolny jest upoważniony:

- a) do przymusowego ściągania nieuiszczonych należności z tytułów oznaczonych w art. 1;
- b) do stawiania wniosków w sprawach wykreślenia i zmiany wpisów w księgach gruntowych

uskuteczonych na rzecz instytucyj lub władz, nie wyłączając Skarbu Państwa Polskiego, w zależności od przerachowania rent lub ich całkowitej spłaty. Przy zgłaszaniu wniosków w tych sprawach Państwowy Bank Rolny nie będzie obowiązany udzielać dowodów zezwolenia urzędów ziemskich, oznaczonych w części 2 i 3;

- c) do egzekwowania należności z tytułów oznaczonych w art. 1 w trybie, przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

2. Przedterminowa spłata renty lub kapitału, o ile kontraktem lub ustawowo jest uzależniona od zgody władz państwowych, może być przyjęta przez Państwowy Bank Rolny jedynie za zgodą właściwego okręgowego urzędu ziemskiego.

3. O ustąpieniu pierwszeństwa hipotecznego renty na rzecz pożyczki Państwowego Banku Rolnego decyduje okręgowy urząd ziemski z tem ograniczeniem, że renta wraz z poprzedzać ją mającą pożyczką mieścić się będzie w $\frac{2}{3}$ wartości szacunkowej danej włości, ustalonej wedle przepisów Państwowego Banku Rolnego. Wartość renty w takich przypadkach należy ustalić, o ile chodzi o rentę amortyzacyjną, w wysokości kwoty, wynikającej z planu umorzenia, o ile zaś chodzi o rentę wieczystą — w wysokości dwudziestokrotnej rocznej renty.

Art. 3. Państwowy Bank Rolny ustali należności, ciężące na nieruchomościach na rzecz instytucyj lub władz, a po przerachowaniu ich ujawni wyniki przerachowania w księgach gruntowych, zgłaszając imieniem Skarbu Państwa odnośne wnioski do sądów po myśli § 49 ustępu 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213).

Art. 4. Państwowy Bank Rolny winien prowadzić odrębną rachunkowość dla każdej z wymienionych w art. 1 instytucyj lub władz.

Art. 5. 1. Wynagrodzenie za czynności, za które na podstawie ustaw niemieckich lub pruskich obowiązana była płacić strona, Państwowy Bank Rolny pobierać będzie od osób interesowanych w wysokości ustalonej przez Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Wynagrodzenie za inne czynności, związane z wykonaniem niniejszego rozporządzenia, potrącane będzie na rzecz Państwowego Banku Rolnego z funduszków, wpływających z tytułów oznaczonych w art. 1. Wysokość tego wynagrodzenia ustalać będzie Minister Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Sposób, w jaki mają być użyte przez Państwowy Bank Rolny fundusze, wpływające na zasadzie niniejszego rozporządzenia, określać będą Ministrowie Skarbu i Reform Rolnych.

Art. 7. W przypadkach, w których należności z tytułów, oznaczonych w art. 1, ściągane będą za

pośrednictwem urzędów gminnych, może być tym urzędom na pokrycie ich kosztów przyznane wynagrodzenie, którego wysokość określana będzie na wniosek Państwowego Banku Rolnego przez Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych. Wynagrodzenie to będzie pokryte w sposób, wskazany w części 2 art. 5.

Art. 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Reform Rolnych i Skarbu.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

925.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 listopada 1927 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 97, poz. 681) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. № 81, poz. 705)